

ΛΑΖΑΡΟΥ ΑΡΑΒΑΝΗ

ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΧΗΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στό παρόν έντυπο θά τηρήσω τήν ἰδίαν γραμμή ὅπου μοῦ ἐνέπνευσαν τά συγγραφικά πονήματα τοῦ μακαριστοῦ Ἐπισκόπου Αὐγουστίνου Καντιώτη ὅταν τά συνδύαζε μέ τήν ἐπικαιρότητα. Δηλαδή θά γράψω περί ἑνός γεγονότος ὅπου ἐπέρασε χωρίς τήν δέουσα ὀρθόδοξη προσέγγιση τόσο ἀπό τά Μ.Μ.Ε. , ὅσο καί δέν ἔτυχε κάποιου ὠφέλιμου ὀρθόδοξου σχολιασμοῦ ἀπό πνευματικούς ἀνθρώπους στή χώραν μας. Σχολιάσθηκε περισσότερο ἀπό τό διαδίκτυο ὡς κάτι κωμικό, ὡς κάτι νά «χαλαρώσουμε» μειδιῶντας καί γελώντας, ἀκόμα καί μέ προσβλητικούς χαρακτηρισμούς γιά τόν ἰάπωνα πρωταγωνιστή τοῦ γεγονότος (εὐτυχῶς ὀλίγα). Ὅμως, ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί, θά ἔπρεπε νά τό ἐρευνήσουμε μέσα ἀπό το: “ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΜΑΣ”, καί νά διερωτηθοῦμε ΕΑΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΓΕΙ ΚΑΤΙ ΚΑΛΟ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟ ΑΠΟ ΕΚΕΙΝΟ τό «παράξενο» ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ.

Πρόκειται για τό γεγονός όπου αναφερθήκαν τά Μ. Μ. Ε. μέ τόν ιάπωνα όπου έκλαιγε μέ λυγμούς απολογούμενος για κατάχρηση χρημάτων από τήν εταιρεία όπου εργαζόταν. Τό στοιχείο όπου διαπιστώνω καί παραθέτω ἐδῶ εἶναι ἕνα, ὅτι ἐκ τῆς χώρας αὐτῆς (Ιαπωνία) ἐκλείπει τό ὀρθόδοξον: “ **ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ**” , για κάθε ἀναποδιά όπου τούς συμβαίνει, ὅπως ἐπίσης καί τό: “ **ΔΟΞΑ ΣΙ Ο ΘΕΟΣ**” για κάθε πρόοδος όπου ἐπιτυγχάνουν οἱ φιλότιμα εργαζόμενοι ἐκείνης τῆς μακρινῆς χώρας. Ἐάν καί τά δύο (ἀναποδιές καί πρόοδοι) θά ἔπρεπε νά ἀναφέρονται ἐξίσου καί τά δύο, δηλαδή :

- 1) “ **ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ** ”, ἀλλά καί το
- 2) “ **ΔΟΞΑ ΣΙ Ο ΘΕΟΣ**” ., καί ἡ ταπεινοφροσύνη ἐκείνου τοῦ λαοῦ, ἐπειδή εἶναι ἰδιαίτερα ἀναπτυγμένη θά μπορούσε νά τό προσεγγίσει, ἐναρμονίσει, καί ἐπιτύχει, ἄρκεϊ νά εἶχε ἡ χώρα τήν ἀληθινή πίστη (ὀρθόδοξη χριστιανοσύνη).

Τέλος, θά τολμήσω μία πρόταση στήν ἐλλαδική ἐκκλησία μας, καί κυρίως θά ἤθελα νά τήν προσέξει μέ τήν δέουσα

σημασία ό Αρχιεπίσκοπος Αθηνών, αλλά και οί μητροπολίτες μας. Νά έρευνήσουν δηλαδή τό ένδεχόμενο εάν δύνανται νά ύπάρχει ένας όρθόδοξος ιερός ναός στήν Ιαπωνία όπου νά ανήκει στήν έλλαδική εκκλησία μας. Προσωπικά, προτείνω του Αγίου Νεκταρίου , καθώς ένας τέτοιος ύπάρχει ήδη στή γειτονική νότια Κορέα, και τά θαύματα του αγίου δέν είναι ολίγα, προστρέχοντας οί νοτιοκορεάτες όλο και περισσότεροι στήν όρθήν πίστιν.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΑΡΑΒΑΝΗΣ- ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΕΡΕΥΝΗΤΗΣ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐδῶ , στό παρόν ἔντυπο θά τολμήσω νά ἐπιχειρήσω μία θεωρητική ἀνακάλυψη ἐπιστημονικῆς φύσεως ὅπου ἄφορα τήν ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας. Ἀλλά ἡ σημερινή ἐπιστήμη τῆς ψυχολογίας πού ἀλήθεια στηρίζεται ; γιά ὅλες ἐκεῖνες τίς ἐκάστοτε θεωρίες της; καί ὅπου γεμίζουν τίς σελίδες τῶν βιβλίων τους (ἀκόμα καί πανεπιστημιακά) μέ περιαιτολογίες ἄνευ οὐδεμιᾶς πραγματικῆς ὠφέλειας . Ἐάν στηρίζεται σέ θεολογικά κείμενα, ὅπως τοῦ ἁγίου Νεκταρίου “περί ψυχῆς ”, περί “γνώσεως σ’ ἑαυτόν ”, καί ἄλλα σπουδαία κείμενα τῆς ἁγίας Γραφῆς μας, καί τῶν ἁγίων μας ἔχει καλῶς, ἀλλά ἐάν στηρίζεται μόνον σέ θεωρητικές ἀνθρωπινές γνώμες χωρίς τήν ἐπαλήθευση πολλῶν χρόνων παρατήρησης, τότες δυστυχῶς καί ἀστοχῆσαν, ὅλοι ἐκεῖνοι στό ἀντικείμενο τῆς ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τους ὡς ψυχολόγοι.

ΘΕΜΑΤΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΚΑΙ ΜΗ ΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

Όσα γράφονται σέ ἐπιστημονικά ἐγχειρίδια, έντυπα, κλπ, μέ θέματα ψυχολογίας καί παθολογίας τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς δέν ἔχουν καμμία πρακτική βάση ἐάν δέν στηρίζονται κάπου μέσα στά κείμενα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καί τῶν ἀγίων μας στήν ὀρθόδοξη ἐκκλησία μας. Τό παρόν λοιπόν έντυπο ἀφορᾷ ὅλους ἐκείνους τοὺς ἐπιστήμονες ὅπου τολμοῦν θά ἔλεγα νά προσεγγίσουν τήν ἀνθρωπινή ψυχήν, καί νά θαρροῦν ὅτι ρίχνουν κάποιο φῶς στοὺς συνανθρώπους τους ἐξερευνώντας τά ἄδυτα τῆς ψυχῆς. Θά τοὺς θέσω λοιπόν πρῶτος μία ἐρώτηση ὅπου γιά πρώτη φορά φανερώνεται στό διαδικτυο μέσα ἀπό τό παρόν έντυπο.

Ἐρωτῶ λοιπόν τούς ἐπιστήμονες ψυχολόγους τοῦ κόσμου, **τί παρατήρησαν σέ ἐκεῖνο τό συμβάν ;**

Σίγουρα, πολλοί ψυχολόγοι θά μπορούσαν νά δοκιμάσουν νά ἀναλύσουν τό περιστατικό μέ πλῆθος κοινωνικῶν παραμέτρων, ἐθνικῆς κουλτούρας, ιδιοσυγκρασίας τοῦ ἀπολογουμένου, καί ἕνα σωρό ἄλλες προσεγγίσεις στήν ψυχοπαθολογίαν.

Ἐδῶ ὅμως θά τούς ἀνοίξω μία θύραν, σέ τόσες ὅπου θά ἐπιχειρήσουν νά ἀνοίξουν , καί ὅπου ἔχει ἄμεση σχέση μέ τήν πίστη μας (τήν ὀρθοδοξίαν). Μίαν θύραν ὅπου ὀδηγεῖ σέ εὐθείαν λύση τοῦ προβλήματος, καί τήν ἀνάλυση τοῦ γεγονότος, χωρίς χιλιόμετρα στροφῶν ἀριστερά καί δεξιά, μέσα ἀπό τούς σκοτεινοὺς λαβύρινθους τῆς ψυχῆς, κινδυνεύοντας νά πέσουν στά δόκανα τοῦ ἀρχαίου Μινώταυρου (ἐλληνική μυθολογία), ὅπου δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν μασκαρεμένο δαίμονα.

Μίαν θύραν ὅπου δέν ἐπιζητῶ νά ὀδηγήσω ἐγώ, γιατί δέν εἶμαι ἄξιος σέ αὐτό τό τολμηρό ἐγχείρημα, ἀλλά ὡς ἀπλός καί ἀσήμαντος ἐρευνητής νά τήν ὑποδείξω ὅτι αὕτη ὑπάρχει. Ὑπάρχει, κατόπιν παρατηρήσεως μου, διότι τό ἐρεύνησα, (καί ἀσφαλῶς ὅπου καί ἄλλοι τυχόν μπορεῖ νά τό διαπίστωσαν, ἀλλά ὅπου καί δέν ἀναφέρθη στό διαδίκτυο πιθανώτατα). Ὑπάρχει λοιπόν αὕτη ἡ θύρα, καί σᾶς καλῶ ὅλους ἐσᾶς τοὺς εὐφυεῖς ψυχολόγους ἐπιστήμονες νά προσεγγίσετε εὐλαβεῖς καί φωτισμένους ὀρθόδοξους χριστιανούς ἱερεῖς ὡς ὀδηγούς στήν ἐπιστήμη σας (τήν ψυχολογίαν), ὅπως σᾶς ὀδηγήσουν ἐκεῖνοι μέσα στή θύραν αὐτήν, καί σέ εὐθείαν γραμμήν. Ἐδῶ ὡς ἐρευνητής θά ἀναφέρω μερικά στοιχεῖα ὅπου συνέλεξα, καί τίποτα παραπάνω.

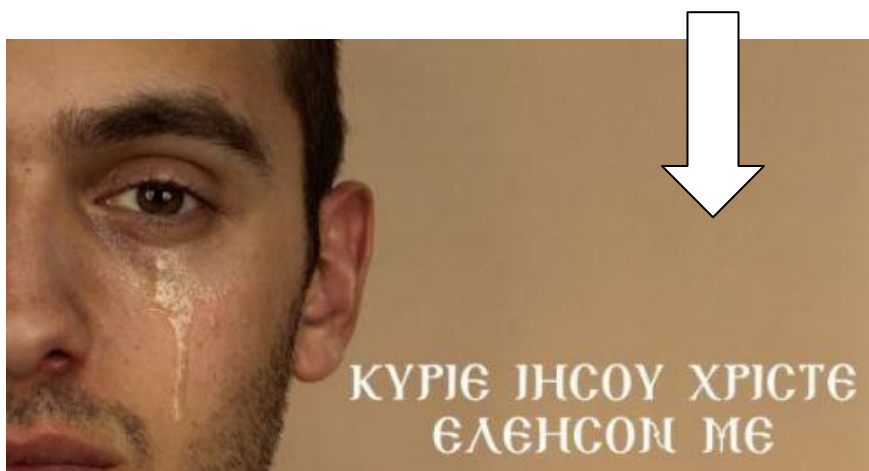
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΡΕΥΝΑΣ : Παρατήρησα λοιπόν ὅτι τό ὀδυνηρό ξέσπασμα τοῦ ἱάπωνά ἦταν ξέσπασμα ὀδύνης, καί ἀπόπειρα ἀπολύτρωσις τῆς δύσκολης κατάστασης ὅπου παρευρέθει. Ἡ ὀδύνη του ἐκείνη φαίνεται ἀκραία καί ἀγγίζει τήν ὑστερία καί τήν ἀπόγνωση εὐρέσεως

πραγματικοῦ ἐλέους. Ἡ ἀπόγνωσις εὐρέσεως
πραγματικοῦ ἐλέους ἀπό τόν ἄνθρωπο πρὸς τόν
ἄνθρωπο εἶναι ἐμφανής, καί ἐκείνη (ἡ ἀπόγνωσις)
ἐμφανίζεται ὡς τύψεις μέ τήν μορφή ὑστερικῶν
ὀδυνῶν γιά τήν μή προσέγγιση καί ἀναφορά ἀπευθείας
στόν Πατέρα-Θεό , καθώς εἶναι ὁ πατέρας γιά τά
πλάσματα του . Ὅμως ἡ ὑστερία ἐκείνη καί ἡ μεγάλη
ὀδύνη ὁμοιάζει ἐπίσης μέ ἀπόγνωσις αὐτοκαταστροφική,
διότι ὑπάρχει ἀκριβῶς ἡ ἀνέλπιδος ἀπόγνωσις , καθώς
ὁ ἄνθρωπος μήν ἔχοντας νά ἀκουμπήσῃ στόν πατέρα-
Θεό, ἀκουμπάει καί ἐλπίζει μόνον στό ἔλεος τοῦ
συνανθρώπου του. Τί ὅμως μπορεῖ νά ἐπιτύχει μέ αὐτό;
Θεωρῶ ἐπίσης βέβαιον, ὅτι ἓνας βαφτισμένος ὀρθόδοξος
χριστιανός, ὅπου ἐχρίσθη καί ἐμυρώθει μέ τό ἱερόν
ἔλαιον τοῦ ἐλέους στό νερό, μέσα στήν κολυμβήθρα , (ἐκ
τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τοῦ Βαπτίσματος του) θά εἶχε ἄλλην
ἐμφάνιση ὁ ἄνθρωπος τῆς ὀδύνης του, ἡ ὀδύνη του θά
ἦταν συντριβή τῆς ψυχῆς του, ἐπιζητώντας πρῶτα τό
ἔλεος τοῦ Θεοῦ, καί κατόπιν τῶν συνανθρώπων του.

Ἐκείνη ἡ συντριβή ψυχῆς θά ἦταν ὡς νά ἔπεφτε μέσα στό ἔλαιον μέ τό νερό ἡ ψυχή του, καί ὅπου δέν θά ταραζόταν τόσο ὀδυνηρά τό νερό= ἡ ταραχή τῆς ψυχῆς, προκαλώντας συνταρακτικήν τρικυμίαν καί χιλιάδων διασκορπισμένων σταγονιδίων (ὡς βλήματα χειροβομβίδας δεξιά καί ἀριστερά). Διότι, ἡ ἀνθρωπινή ὀδύνη ὁμοιάζει μέ τήν τρικυμιώδη θάλασσα, ὅπου μαστιγώνει τά πρόσωπα τῶν ναυτικῶν στό κατάστροφμα τοῦ πλοίου τους (ἐν τῷ κόσμῳ βίο μας), μαστίγιο φοβερό, ὅπου προξενεῖ τραύματα μαστιγώματος, καί τό ἀλάτι νά ἐπιδεινώνει τόν πόνο. Ἐνῶ τό ἔλεος ὅπου τό δίδει ὁ Θεός, φέρνει τήν πραγματικήν γαλήνη στήν ψυχή τοῦ ἀπολογουμένου, καί τό ἀναμεταδίδει μυστηριακά καί στούς κατήγορους συνανθρώπους του. Ὅταν ὁ ἅγιος Νεκτάριος ἦταν μικρό παιδί ἀκόμα, καί ταξίδεψε μέ κάποιο πλοῖο, πελώρια κύματα κινδύνευαν τήν καταβύθισιν του, ἐκπληκτοί οἱ ἐπιβαίνοντες παρατήρησαν τόν μικρό νά βγάζει τό σταυρό του ὅπου

φοροῦσε καί νά τό βυθίζει στήν τρικυμιώδη θάλασσα,
καί ἀμέσως νά γαληνεύει ἐκείνη.

ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΩΣ ΕΛΑΙΟΝ ΔΑΚΡΥ ΕΚ ΤΗΣ ΕΥΧΗΣ.

**ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΕΟΣ ΩΣ ΕΚΡΗΞΗ ΧΕΙΡΟΒΟΜΒΙΔΑΣ ΜΕ
ΔΙΑΣΠΑΡΤΑ ΑΥΤΟΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΒΛΗΜΑΤΑ ΓΥΡΩ ΤΟΥ.**

Από τό διαδίκτυο , αντιγραφή (στό μονοτονικό)

**Η πιο κωμική απολογία πολιτικού -
Ιάπωνας κλαίει, χτυπιέται, οδύρεται και
παθαίνει υστερία μπροστά στις κάμερες
[βίντεο**

02.07.2014 20:22

Οσκαρ δεν θα μπορούσε να διεκδικήσει. Οι υποκριτικές ικανότητές του θέλουν ακόμη αρκετή δουλειά. Τουλάχιστον όμως ένας Ιάπωνας πολιτικός έγινε διάσημος σε όλο τον κόσμο, χάρη στην... παράσταση που έδωσε προσπαθώντας να εξηγήσει πώς καταχράστηκε το κρατικό χρήμα, όπως κατηγορείται ότι έκανε. Το βίντεο από τη συνέντευξη του Ριουτάρο Νονομούρα έγινε αμέσως viral, παρότι είναι στα ιαπωνικά. Δεν χρειάζεται να καταλαβαίνει κανείς τι λέει. Αρκεί να δει τον 47χρονο να χτυπιέται σε κατάσταση υστερίας για να ξεσπάσει σε γέλια, αφού μοιάζει περισσότερο με 5χρονο που προσπαθεί να αποφύγει την τιμωρία, παρά με ενήλικα που απολογείται. Ο Ιάπωνας πολιτικός κλαίει, οδύρεται, χτυπά τα χέρια του και γενικά κάνει τα πάντα για να πείσει τον κόσμο ότι δεν καταχράστηκε το κρατικό χρήμα, αλλά η αλήθεια είναι πως δεν πείθει. Ουρλιάζοντας ακατανόητες και άσχετες εκφράσεις μεταξύ αναφιλητών στην τρίωρη συνέντευξη Τύπου που παρέθεσε, όπως για παράδειγμα «Θέλω να αλλάξω την κοινωνία» ή «Η γήρανση του πληθυσμού δεν είναι πρόβλημα μόνο της περιοχής μας», έμοιαζε περισσότερο κωμικός, παρότι τα δάκρυα έτρεχαν ποτάμι από τα μάτια του. Σύμφωνα με δημοσιεύματα στη χώρα του, ο Νονομούρα- μέλος της συνέλευσης της επαρχίας Χιόγκο τη δυτική Ιαπωνία- κατηγορείται για κατάχρηση 17.000 λιρών, σε 195 ταξίδια σε θέρετρα.

Πηγή: [Η πιο κωμική απολογία πολιτικού -Ιάπωνας κλαίει, χτυπιέται, οδύρεται και παθαίνει υστερία μπροστά στις κάμερες \[βίντεο\] | iefimerida.gr](http://iefimerida.gr)

ΠΡΩΤΗ (ἐπιλεκτική) ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.
ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ.

ΚΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ, ΕΛΕΗΣΟΝ ΜΕ»

ΚΑΙ ΠΑΛΙ, ἀγαπητοί μου, θὰ κηρύξω, καὶ πάλι θὰ διδάξω. Τί θὰ πῶ, δικά μου λόγια; Δὲν ἔχουν ἀξία.

Ἀκόμη καὶ ὁ πιὸ σοφὸς ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σφάλῃ. «Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης», λέει ἡ ἁγία Γραφή (Ψαλμ. 115,2· Ῥωμ. 3,4). Ἕνας εἶνε ὁ ἀλάθητος, ὁ τέλειος, ὁ ἀληθινός· ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Γι' αὐτὸ τὰ λόγια ποὺ θὰ πῶ θὰ

τὰ ἀντλήσω ἀπὸ τὴν ἀστείρευτη πηγὴ τοῦ Θεοῦ λόγου, ἀπὸ τὸ ἱερὸ καὶ ἅγιο Εὐαγγέλιο, στὸ ὁποῖο εἶνε ἀποθησαυρισμένη ἡ σοφία, ἡ θεία σοφία. «Σοφία· ὀρθοί» (Θ. Λειτ.)· σοφία εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο. Τὸ εἶπε ὁ Κύριος, καὶ ἡ ἱστορία ἐκοσι αἰώνων τὸ βεβαιώνει, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου εἶνε ἀθάνατα· «Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι» (Ματθ. 24,35· Λουκ. 21,33). Θὰ ἔρθῃ μέρα πού καὶ τὰ ποτάμια θὰ ξεραθοῦν, καὶ τὰ δέντρα θὰ ξερῶνίζωθουν, καὶ τὰ βουνὰ θὰ λειώσουν σὰ μολύβι, καὶ τὰ ἄστρα θὰ πέσουν, καὶ ὁ ἥλιος θὰ σβήσῃ· ἓνα θὰ μείνῃ αἰώνιο καὶ ἀκατάλυτο, ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου.

* * *

Ἀκούσαμε καὶ σήμερα τὸ εὐαγγέλιο. Τί λέει; Εἶνε ἡ ἱστορία ἐνὸς ταπεινοῦ ἀνθρώπου, ἐνὸς τυφλοῦ. Τί μᾶς λέει; Ὅτι στὰ χρόνια τοῦ Χριστοῦ σὲ κάποιο σταυροδρόμι μιᾶς μικρᾶς πόλεως, πού ὠνομάζετο Ἰεριχώ, στεκόταν ἓνας ἄνθρωπος. Καλοκαίρι κάτω ἀπὸ τὸν καυστικὸ ἥλιο, χειμῶνα μέσα στὸ ψῦχος,

στεκόταν ἐκεῖ καὶ ζητοῦσε τὴν ἐλεημοσύνη τῶν διαβατῶν, ἀφοῦ ἦταν τυφλός. Κάποιο σπλαχνικὸ χέρι τὸν ἔφερνε ἐκεῖ τὸ πρωὶ καὶ τὸν ἔπαιρνε τὸ βράδυ νὰ πάη στὸ σπίτι του νὰ κοιμηθῇ. Ζωὴ μέσα σὲ σκοτάδι ἀπέραντο. Δὲν ἔβλεπε τίποτε ἀπὸ τὰ ὠραῖα ποὺ δημιούργησε ὁ Θεός. Ἄχ πόσο ἀχάριστοι εμεθα ἐμεῖς, ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Θεὸς τὰ μάτια κ' ἓνα εὐχαριστῶ δὲν τοῦ λέμε!

Ἀλλὰ ἦρθε καὶ γιὰ τὸν τυφλὸ αὐτὸν ἡ ὥρα νὰ χαρῇ. Μιὰ μέρα, καθὼς καθόταν ἐκεῖ στὸ σταυροδρόμι λέγοντας «Μιὰ βοήθεια, ἐλεῆστε με», ἀκούει θόρυβο· δὲν ἔβλεπε, ἀλλὰ ἄκουγε ὀχλοβοή. Λαὸς πολὺς, ἄντρες γυναικες παιδιά, ὅλοι εἶχαν βγῇ στὸ δρόμο νὰ ὑποδεχθοῦν κάποιον. Ποιὸς ἐρχόταν; κανέννας πρίγκιπας; κανέννας βασιλιᾶς; κανέννας μεγάλος καὶ ἰσχυρὸς τῆς γῆς; Ὁχι. Ἀπόρησε ὁ τυφλός. —Τί συμβαίνει; ρώτησε. —Περνάει ὁ Χριστός, τοῦ λένε. Ἡ φήμη τοῦ Χριστοῦ ἦταν μεγάλη καὶ ὅλοι ἤθελαν νὰ τὸν δοῦν, νὰ τὸν ἀκούσουν, νὰ βεβαιωθοῦν γιὰ τὰ θαύματά του. Ἦθελαν ὅλοι, ἤθελε κι ὁ τυφλὸς νὰ τὸν δῇ· ἀλλὰ πῶς, ἀφοῦ δὲν εἶχε μάτια; Ἦταν μιὰ

εὐκαιρία αὐτὴ νὰ πάη κοντά του, μὰ πῶς νὰ πλησιάσῃ; Τί ἔκανε λοιπόν· ἔκανε τὸ στόμα του τηλεβόα κι ἄρχισε νὰ φωνάζῃ δυνατά· «Ἰησοῦ υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με» (Λουκ. 18,38). Φώναζε συνεχῶς ζητώντας τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ, νὰ τὸν κάνῃ καλά. Ἀλλὰ οἱ ἄλλοι, σκληροὶ καὶ ἀπάνθρωποι, τοῦ ἔλεγαν· —Κλείσ' τὸ στόμα σου, βούλωσέ το, μὴ φωνάζεις, μᾶς ἐνοχλεῖς... Αὐτὸ ποὺ εἶπαν στὸν τυφλὸ οἱ σκληροὶ ἐκεῖνοι συμπολίτες του, τὸ λένε καὶ μέχρι σήμερα. Ὅταν δοῦν κανένα νὰ μιλάῃ γιὰ τὸ Χριστό, προσπαθοῦν νὰ τοῦ κλείσουν τὸ στόμα. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ σ' ἐμένα, ἀγαπητοί μου. Ἀπὸ τότε ποὺ βγῆκα στὸ κήρυγμα μέχρι σήμερα, ἄνθρωποι τοῦ κόσμου προσπαθοῦν μὲ ποικίλους τρόπους νὰ μὲ κάνουν νὰ μὴ κηρύττω. Ὅχι, λένε· μπορείς νά 'σαι ἐπίσκοπος, νὰ λειτουργᾷς, νὰ εὐλογᾷς, νὰ μοιράζῃς τὸ ἀντίδωρο, καλὰ ὅλ' αὐτά· νὰ κηρύττῃς ὅμως ὄχι. Διότι τὸ κήρυγμα εἶνε ἡ ἀλήθεια τοῦ Θεοῦ, κ' ἡ ἀλήθεια δὲν ἀρέσει στοὺς ἀνθρώπους. Παρ' ὅλες ὅμως τὶς ἀντιδράσεις, τοὺς διωγμοὺς καὶ τὶς περιπέτειες, ἔξακολουθῶ, σὰν τὸν τυφλὸ κ' ἐγώ, νὰ κηρύττω καὶ νὰ φωνάζω μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς.

«Ἐπετίμων», λέει, «αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ»· οἱ ὄχλοι τὸν μάλωναν καὶ τοῦ ἔλεγαν νὰ κλείσῃ τὸ στόμα του. Ἀλλ' αὐτὸς συνέχιζε. Κι ὁ Χριστὸς τί ἔκανε; Μήπως δὲν τὸν ἄκουγε; Ὡ! Ὁ Χριστός, πὺν εἶνε ὠκεανὸς θείας ἀγάπης καὶ στοργῆς, τὸν ἄκουσε, καὶ διατάζει νὰ τὸν φέρουν κοντά του. Κι ὅταν πλησίασε τὸν ρωτᾷ· «Τί θέλεις;». Ἐκατομμύρια νὰ τοῦ δίνατε, τσουβάλια λίρες νὰ τοῦ δίνατε, δὲν ἄξιζαν ὅσο αὐτὸ πὺν ζητοῦσε· ἤθελε τὸ φῶς του. Θέλω, λέει, «Κύριε, νὰ ἀναβλέψω», θέλω νὰ δῶ. Κι ὁ Κύριος τί τοῦ εἶπε; Μία λέξι· ναί, μία λέξι· «Ἀνάβλεψον» (ἔ.ἀ. 18,42). Χωρὶς χρονοτριβή, μέσα σ' ἓνα λεπτό, τὰ μάτια ἐκεῖνα τὰ κλειστὰ ἀνοιξαν.

Ὡ τί εἶδε! πανόραμα, ὅλα τὰ ὠραῖα τοῦ κόσμου· τὰ λουλούδια, τὶς πράσινες πεδιάδες, τὰ δέντρα γεμᾶτα φύλλα καὶ καρπούς, τὰ πουλιὰ στὰ δέντρα, τὰ ἀρνάκια νὰ βόσκουν στὰ λιβάδια· εἶδε ἀκόμα τὰ ποτάμια νὰ τρέχουν, τὴ θάλασσα τὴ μεγάλη, τὰ βουνὰ τὰ χιονισμένα, τὸν ἥλιο νὰ σκορπάῃ τὸ φῶς του, τὰ ἄστρα τ' οὐρανοῦ. Παραπάνω εἶδε – ποιόν; τὴ μάνα καὶ τὸν πατέρα του, πὺν ὥς τότε ἄκουγε μόνο τὴ φωνή τους μὰ δὲν τοὺς εἶχε δεῖ. Εἶδε —τίποτα δὲν

εἶπα— παραπάνω ἀπ’ ὅλα ποιόν; Τὸ Χριστό. Τὸν εὐχαρίστησε, κι ἀπὸ τότε τὸν ἀκολουθοῦσε καὶ δόξαζε τὸ Θεό.

* * *

Αὐτή, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἡ ἱστορία τοῦ τυφλοῦ τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου. Πολλὰ διδάγματα προσφέρει. Ἕνα θέλω νὰ κρατήσουμε· τὴ μικρὰ προσευχή πού ἔκανε, ἐκείνη τὴ δέησί του «Ἰησοῦ υἱὲ Δαυΐδ, ἐλέησόν με» (ἔ.ἀ. 18,38). «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με».

Αὐτὸ τὸ «ἐλέησόν με» τὸ ἀκοῦμε καὶ τώρα στὴν ἐκκλησία, τὸ ψάλλουν οἱ ψάλτες σὲ κάθε θεία λειτουργία· δεκάδες φορές λέμε «Κύριε, ἐλέησον», «Κύριε, ἐλέησον», «Κύριε, ἐλέησον»... Τὸ λέμε, ἀλλὰ ἡ καρδιά μας εἶνε ψυχρὰ καὶ ἀδιάφορος, μπούζι. Τὸ λέμε, ἀλλ’ ὅχι ὅπως ὁ τυφλός, μὲ ὅλη τὴν καρδιά, μὲ ὅλη τὴν πίστι στὸ Χριστό. Τὸ «Κύριε, ἐλέησον» εἶνε ἡ πιὸ σύντομη προσευχή· ἀλλ’ ὅταν λέγεται μὲ πίστι, κάνει θαύματα. Ὡ τί δύναμι ἔχει!

Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια οἱ ἄνθρωποι δὲν ἤξεραν γράμματα, δὲ μπορούσαν οὔτε νὰ διαβάσουν.

Δὲν ὑπῆρχαν σχολεῖά, δὲν ὑπῆρχαν σπίτια μεγάλα μὲ τὰ μέσα αὐτὰ πού διαθέτει σήμερα ἡ γενεά μας, ραδιόφωνα τηλεοράσεις κ.τ.λ.. Κατοικοῦσαν σὲ καλύβες. Ἕνας ξένος, πού ἦρθε τὸν καιρὸ τῆς τουρκοκρατίας στὰ μέρη τῆς Μακεδονίας καὶ νύχτωσε σὲ κάποιο χωριὸ κοντὰ στὸν Ἀλιάκμονα, φιλοξενήθηκε τὸ βράδυ σὲ μιὰ καλύβα. Καὶ θαύμασε. Τί νὰ δῇ· στήν καλύβα κατοικοῦσαν ἅγιοι ἄνθρωποι· ἦταν ὁ πατέρας, ἡ μάνα, οἱ παπποῦδες, καὶ ἑφτά – ὀχτώ παιδιά. Ὅταν νύχτωσε καὶ βγῆκαν τὰ ἄστρα ἄναψαν τὴν καντήλα τους, γονάτισαν ὅλη ἡ οἰκογένεια καὶ προσευχήθηκαν· «Κύριε, ἐλέησον»· διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, «Κύριε, ἐλέησον». Ποῦ εἶνε σήμερα αὕτῃ ἡ πίστις; Τὸ εἶπα κι ἄλλοτε· δείξατέ μου ἓνα σπίτι, πού κάθε βράδυ ἄντρας γυναῖκα παιδιά ἀνάβουν τὸ καντήλι τους καὶ γονατιστοὶ προσεύχονται καὶ παρακαλοῦν ὅπως οἱ ἥρωες πρόγονοί μας. Ἐκεῖνοι ἦταν ἀθῶοι, δὲν ἤξεραν διαζύγια, πορνείες, μοιχεῖες, βλαστήμια, μυρμήγκι δὲν πατοῦσαν. Ἐκεῖνοι ἔλεγαν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» μὲ τὴ φλόγα τῆς καρδιάς τους.

Ἐνα «Κύριε, ἐλέησον», ναι ἓνα «Κύριε, ἐλέησον», ἂν τὸ πῆς ἀπὸ τὴν καρδιά σου, ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ χίλιες τυπικὲς προσευχὲς καὶ ψαλσίματα. Μ' ἓνα «Κύριε, ἐλέησον» κατεβάξεις τὰ ἄστρα ἀπ' τὸν οὐρανό, συντρίβεις τοὺς δαίμονες, καίεις τὴν ἁμαρτία. Ἀρκεῖ μόνο νὰ βγαίνει ἀπὸ φλογερὰ πίστι. Ἐνῶ σήμερα οἱ καρδιές μας εἶνε ψυγεῖο, Βόρειος Πόλος.

Συνιστῶ, ἀδελφοί μου, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» σὲ μικροὺς καὶ μεγάλους. Σύντομος προσευχή, πὺν μπορεῖ νὰ τὴ λένε ὅλοι· καὶ οἱ γέροντες καὶ τὰ νήπια, καὶ οἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄντρες, καὶ οἱ ἐπιστήμονες καὶ οἱ ἀγράμματοι, καὶ οἱ βοσκοὶ καὶ οἱ ἐργάτες, ὅλοι. «Κύριε, ἐλέησον», προσευχή πὺν μπορεῖ νὰ λέγεται πάντοτε· τὸ πρῶτ' πὺν ξημερώνει καὶ βγαίνει ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ πᾶς στὸ χωράφι, στὸ μαντρί, στὸ γραφεῖο, στὸ στρατῶνα, στὸ σχολεῖο ἢ στὸ νοικοκυριό σου· «Κύριε, ἐλέησον» τὸ μεσημέρι, πὺν κάθεσαι στὸ τραπέζι μὲ ὅλα τὰ ἀγαθὰ· «Κύριε, ἐλέησον» τὸ βράδυ πρὶν κοιμηθῆς. Ἔτσι θὰ ᾽νε ἀγιασμένη ἡ ζωὴ καὶ θὰ ὑπάρχη στὴν ψυχὴ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις. Αὕτὴ τὴν προσευχὴ συνιστῶ σὲ ὅλους σας.

Αὐτὸ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» θυμοῦμαι στὸ Ἅγιο Ὅρος ποὺ πῆγα καὶ ἄκουγα ὅλη νύχτα ἓναν τυφλὸ καλόγερο, ποὺ καθόταν ἀπὸ κάτω, νὰ τὸ λέη· δὲ μπορούσε νὰ διαβάσῃ, κι ὅλη νύχτα θὰ τὸ εἶπε χίλιες φορές· «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με», «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με», «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησόν με»...· ἐλέησον τὸν κόσμον, ἐλέησον τοὺς ἄρχοντάς μας, ἐλέησον τοὺς δασκάλους καὶ καθηγητάς μας, ἐλέησον τοὺς ἐργάτες μας, ἐλέησον τοὺς βοσκούς μας, ἐλέησον τὶς γυναῖκες, ἐλέησον τοὺς ἄντρες, ἐλέησον τὰ νήπια, ἐλέησον τὴν πατρίδα μας, ἐλέησον τὸν κόσμον ὅλον. «Κύριε ἐλέησον».

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

(Απομαγνητοφωνημένη ὁμιλία τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης π. Αυγουστίνου Καντιώτου εἰς τὸν ἱερό ναὸ τοῦ Ἀγίου Κων/νου & Ἑλένης Ἀμυνταίου 1-12-1985).

ΔΕΥΤΕΡΗ (ἐπιλεκτική) ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

Όλη η τέχνη είναι αυτή ακριβώς. Είτε περπατάς είτε κάθεσαι, είτε στέκεσαι, είτε εργάζεσαι, είτε βρίσκεσαι στην εκκλησία, άσε τη προσευχή αυτή να γλιστρήσει από τα χείλη σου “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησον με” με τη προσευχή αυτή στην καρδιά σου θα βρεις εσωτερική ειρήνη και γαλήνη σώματος και ψυχής (Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ).

Η ευχή του Ιησού είναι εργασία κοινή των αγγέλων και των ανθρώπων. Με την προσευχή αυτή οι άνθρωποι πλησιάζουν σύντομα την ζωή των αγγέλων. **Η ευχή είναι η πηγή όλων των καλών έργων και αρετών και εξορίζει μακριά από τον**

άνθρωπο τα σκοτεινά πάθη. Σε σύντομο χρόνο κάνει τον άνθρωπο ικανό να αποκτήσει τη χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Απόκτησε την, και πριν πεθάνεις θα αποκτήσεις ψυχή Αγγελική. Η ευχή είναι θεϊκή αγαλλίαση. Κανένα άλλο πνευματικό όπλο δε μπορεί να αναχαιτίσει τόσο αποτελεσματικά τους δαίμονες. Τους κατακαίει όπως η φωτιά τα βάτα. (Οσίου Παΐσιου Βελιτσκόφσκυ).

Λέγε ακατάπαυστα την ευχή “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με” με τη γλώσσα και με τον νου. Όταν η γλώσσα κουράζεται ας αρχίζει ο νους. Και πάλιν όταν ο νους βαρύνεται, η γλώσσα . **Μόνον να μην παύεις.** Λοιπόν όταν ευχόμενος κρατάει τον νου του να μην φαντάζεται τίποτα, αλλά προσέχει μόνον στα λόγια της ευχής. (Γέρων Ιωσήφ).

Δια της ευχής “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με” θα κερδίσεις το παν. Δια της ευχής καθαρίζεται ο άνθρωπος, λαμπρύνεται, αγιάζεται. Η ευχή είναι το σωσίβιο της ψυχής και του σώματος. Η ευχή είναι η βάση της τελειότητας. Θα λεπτυνθείτε και θα πετάτε με την ευχή. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος σωτηρίας, καθαρισμού και αγιασμού από την νοερά προσευχή. Αυτή γέμισε τον παράδεισο από άγιους ανθρώπους (Γέροντας Αμφιλόχιος).

Να λέγεις παιδί μου την ευχή . **“Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με” , ημέρα και νύχτα συνέχεια.** Η ευχή θα τα φέρει όλα, η ευχή περιέχει τα πάντα: αίτηση, παράκληση, πίστη, ομολογία, θεολογία κλπ. Η ευχή να λέγεται χωρίς διακοπή. Η ευχή θα φέρει ολίγον κατ’ ολίγον ειρήνη, γλυκύτητα, χαρά, δάκρυα. Η ειρήνη και η γλυκύτης θα φέρουν περισσότερον ευχή, και η ευχή κατόπιν, περισσοτέραν

ειρήνη και γλυκύτητα κ.ο.κ. θα έρθει στιγμή που αν θα σταματάς την ευχή, θα αισθάνεσαι άσχημα. (Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης).

Να λέτε την ευχή. “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με” . Να τη λέτε μια-μια λέξη κατανοητά, καταληπτά. Να μην προχωρείτε στη δεύτερη λέξη , αν δεν καταλάβετε την πρώτη. Να τονίζεται περισσότερο το τελευταίο , δηλ ελέησόν με. Θα σας έρθει τώρα στην αρχή ραθυμία και και ύπνος και μετεωρισμός και αμέλεια αλλά εσείς γρήγορα να συνέρχεστε. “Όταν λέτε την ευχή , να θεωρείτε τον εαυτό σας τώρα στην αρχή , ότι είσθε στη κόλαση και να φωνάζετε κλαίοντας, ζητώντας το έλεος του Θεού. Μακριά από την απόγνωση, από την απελπισία και τα όμοια ταύτα. Κατά την ώρα της προσευχής να μην δέχεστε ούτε φαντασία , ούτε μορφή, ούτε εικόνα της Παναγίας και του Χριστού ή άλλου τινός Αγίου, ούτε και τις λέξεις της ευχής να βλέπετε νοερώς” (Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης).

Μάθετε να εργάζεσθε το κομποσκοινάκι. Το κομποσκοινάκι θα σας οδηγήσει εκεί που εσείς δεν γνωρίζετε σε ανώτερα επίπεδα θα σας οδηγήσει το κομποσκοινάκι. **“Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”**.

—Έχετε ένα πρόβλημα; “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”.

—Έχετε έναν πειρασμό με τον άλλον, με τον γείτονα σας, με τους φίλους σας κ.ο.κ. “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”. Η ευχή θα σας δώσει τη λύση του προβλήματος σας λύσιν του αδιεξόδου όπου ευρίσκεστε. Το κομποσκοινάκι λοιπόν “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με” (Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης).

Όλοι οι Άγιοι Πατέρες φωνάζουν την πρώτη θέση στη ζωή του κάθε χριστιανού την κατέχει η προσευχή. Θέλεις να κάνεις κατάσταση; Προσεύχου. Θέλεις να σωθείς; Προσεύχου. “Όλες οι προσευχές καλές και άγιες είναι, αλλά η νοερά προσευχή, είναι η βασίλισσα αυτών. “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”. Απ’ αυτήν τη μικρούλα αλλά παντοδύναμη προσευχή, **ξεκίνησαν οι Άγιοι Πατέρες και έγιναν φωστήρες της εκκλησίας**. Λέγε συνεχώς όσο μπορείς περισσότερες φορές την ημέρα και τη νύχτα αυτή την ευχούλα και αυτή θα σε διδάξει αυτά που θέλεις, αυτά που δεν γνωρίζεις. Βιάσου σ’ αυτήν την ευχούλα (Γέροντας Εφραίμ Κατουνακιώτης).

Η ευχή μας φέρνει κοντά στον Χριστό. Κάποτε μου ήρθε (να εξομολογηθεί) ένας μεγαλόσχημος.

Μου είπε: Έχω φθάσει , Αββά σε απόγνωση. Δεν βλέπω καμιά αλλαγή στο καλύτερο. Πως θα βελτιωθώ; Πώς θα πεθάνω για την αμαρτία; Αισθάνομαι την πλήρη αδυναμία μου. Υπάρχει άραγε ελπίδα σωτηρίας.

Βεβαίως υπάρχει. Λέγε όσο πιο πολύ μπορείς την ευχή. Και άφησε τα πάντα στα χέρια του θεού. Και ποια η ωφέλεια από την ευχή όταν δε συμμετέχει ο νους και η καρδιά; Τεράστια ωφέλεια. Είναι γνωστό ότι η «ευχή» έχει πολλές βαθμίδες: από την απλή προφορά των λέξεων της «ευχής» μέχρι την «ευχή» την θαυματουργική. Μα έστω και στην κατώτατη βαθμίδα να βρισκόμαστε και αυτό για μας είναι ψυχικά πολύ ωφέλιμο και σωτήριο. Από τον άνθρωπο που λέγει την «ευχή» φεύγουν οι δυνάμεις του εχθρού μας. Και ο άνθρωπος αυτός γρήγορα ή αργά οπωσδήποτε θα σωθεί.

Αναστήθηκα! Αναστέναξε ο Μεγαλόσχημος. Από δω και πέρα δεν πρόκειται πια να πέσω σε ακηδία και απόγνωση. Το λέγω λοιπόν και το επαναλαμβάνω: λέτε την «ευχή» .**’Εστω και μόνο με το στόμα. Και ο Κύριος δεν θα σας αφήσει** (Στάρετς Βαρσανούφιος της Όπτινα).

Δεν πρέπει να αφήνουμε την ευχή. Όταν μας δίνεται η ευκαιρία, να τη λέμε. Να μην τριγουρίζει ο νους μας στα μάταια. Με την ευχή ο νους αναπαύεται και αγάλλεται. Ο νους του ανθρώπου πρέπει να ασχολείται με την ευχή και να μην τρέχει στα μάταια. (Γέροντας Παΐσιος).

Πρέπει συνεχώς αδιαλείπτως να λέμε την ευχή. Μέσα στη καρδιά μας και το νου μας πρέπει να μείνει μόνο το όνομα του Χριστού μας. Γιατί όταν εμείς αφήνουμε την προσευχή, την , την επικοινωνία μας με το Θεό, τότε ο διάβολος με λογισμούς αρχίζει και μας ζαλίζει και δεν ξέρουμε πλέον ούτε τι θέλουμε, ούτε τι λέμε , ούτε τι κάνουμε. (Γέροντας Παΐσιος).

Να λέγωμεν συνεχώς την ευχήν, είτε με το νουν, είτε με το στόμα. Η ευχή, το παντοδύναμον όπλον δεν αφήνει την αμαρτία να εισέλθει. Ο διάβολος καίεται από το όνομα του Ιησού Χριστού, δια τούτο πασχίζει με κάθε τρόπον να σταματήσει την ευχή. (Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεϊτης).

Λέγε την ευχή: αγιάζει το στόμα, αγιάζει ο αέρας, αγιάζει ο τόπος που λέγεται, Οι δαίμονες βάζουν χίλια εμπόδια δια να μην προσευχηθεί ο άνθρωπος, επειδή όλες οι παγίδες, **όλα τα δίκτυα των δαιμόνων καταστρέφονται δια της προσευχής.** Άπειρες

φορές οι δαίμονες δια στόματος δαιμονισμένων ομολόγησαν ότι καίονται από την ενέργεια της ευχής. (Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεϊτης).

Η κάτωθι σύντομος προσευχή είναι παντοδύναμο όπλο κάθε χριστιανού: « Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με» «Υπεραγία Θεοτόκε, σώσον ημάς» . Λέγε αδερφέ μου με τα χείλη και με την καρδιά σου συνεχώς τα σωτήρια αυτά λόγια , διότι φωτίζουν τον νου, γαληνεύουν την καρδιά, καίουν την αμαρτία, μαστίζουν και εκδιώκουν τους δαίμονες.

Το κομποσκοίνι δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι κάτι διακοσμητικό, ούτε κάτι που θα μας φέρει γούρι. Αντίθετα, χρειάζεται για να μας θυμίζει τη προσευχή και, σαν τέτοιο, είναι μια άγια και θεία παρουσία στη ζωή μας. Συγκεκριμένα το κομποσκοίνι είναι φτιαγμένο για να κάνουμε την αδιάλειπτη προσευχή, αυτή που λέγεται αδιάκοπα, σύμφωνα με την προτροπή του απ. Παύλου « αδιαλείπτως προσεύχεσθε» . **Φυσικά την «ευχή» αυτή μπορούμε να την λέμε και χωρίς κομποσκοίνι., με το νου μας και μάλιστα όσο συχνότερα είναι δυνατό.** Η προσευχή, που είναι η συνομιλία με το Θεό, μας χαρίζει ηρεμία , ψυχική γαλήνη και διώχνει το άγχος από τη ζωή μας.

ΤΡΙΤΗ (ἐπιλεκτική) ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ.

«*Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκεν*»

Είναι όντως συγκλονιστικό αυτό που αναφέρει ο Άγ. Ιω.
Χρυσόστομος:

«Μου αναπτέρωσες πολύ το κουράγιο και μ' έκανες να σκιρτώ από χαρά γιατί, αφού μου ανήγγειλες τα δυσάρεστα, πρόσθεσες τη φράση, που πρέπει να λέμε σε όλα όσα συμβαίνουν:

«Δόξα τω Θεώ πάντων ἕνεκεν» (δηλ. Δόξα στον Θεό για όλα)

Αυτή η φράση είναι θανατηφόρο πλήγμα για τον διάβολο!

Είναι πολύ μεγάλη γι' αυτόν που την λέει σε κάθε κίνδυνο, προϋπόθεση ασφάλειας κι ευχαρίστησης.

Γιατί μόλις την απαγγείλει κανείς, αμέσως διασκορπίζεται το σύννεφο της λύπης.

Μην παύσεις να την λες και να ασκείς και τους άλλους σ' αυτό.

Έτσι και η φουρτούνα που μας βρήκε, κι αν ακόμη γίνει

μεγαλύτερη, θα μεταβληθεί σε γαλήνη.

Έτσι κι όσοι δοκιμάζονται θα πάρουν
μεγαλύτερη αμοιβή παράλληλα προς την απαλλαγή
τους απ' τα δεινά.

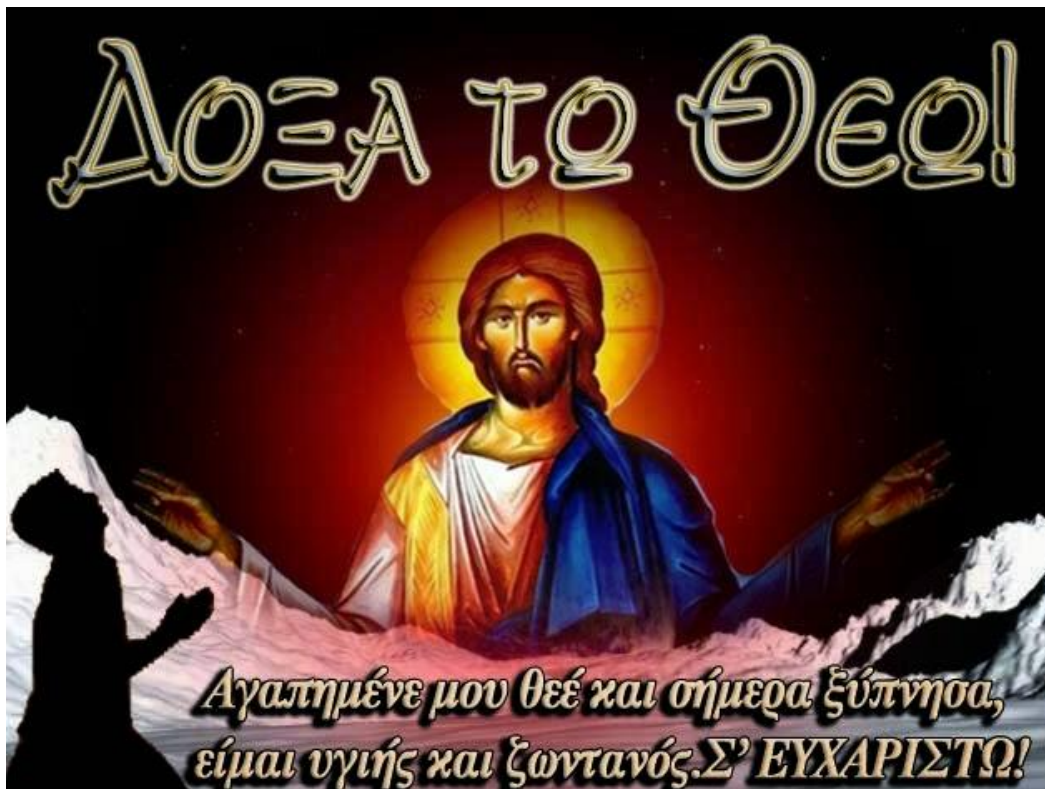
Αυτή η φράση ανέδειξε τον Ιώβ νικητή, αυτή η
φράση έτρεψε σε φυγή τον διάβολο, κι αφού τον
γέμισε από ντροπή τον έκανε να αναχωρήσει, αυτή
είναι εξάλειψη κάθε ταραχής...»

[Απ' την 193 Επιστολή του]

Σημειώνεται ότι με την φράση αυτή ο Άγιος Ιωάννης
Χρυσόστομος άφησε την τελευταία του αναπνοή!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Ἄς προσευχόμεθα γιά τήν Ἰαπωνία, εἴθε ὁ Θεός νά τούς δείξει τόν δρόμο, καί νά μή στηρίζονται μόνον στίς ἀνθρώπινες δυνάμεις, διότι οἱ ἀνθρώπινες δυνάμεις δέν εἶναι ποτές ἀρκετές γιά τήν ἐποικοδομητικήν ἀναστήλωσιν ψυχῆς τῶν ἐκάστοτε ὀδυνηρῶν συντριβῶν μας. -

ΤΕΛΟΣ